

délre, illetve keletre fekvő, nagy kiterjedésű neolit telep egy része a középkori jelenségek alatt fekszik.

A kutatott területen összességében 215 sírt és 67 egyéb objektumot tártunk fel. A templom közvetlen környezetében lévő szelvényeket az intenzív sírmező és az időjárás miatt érintetlenül hagytuk.

BELÉNYESY KÁROLY

26. Balatonvilágos, Marhalejáró (MRT 2. k. 11/4 lh.)

(Veszprém megye) B, Ró

A balatonvilágosi 301/1, a 303/46, a 303/21, és a 303/15 hrsz-ú ingatlanok gázellátására tervezett nyomvonal és annak védősávja munkálatainál először régészeti szakfelügyeletet láttunk el 2005 áprilisában és júniusában. A szakfelügyelet során több helyszínen is kerültek elő régészeti objektumok. Így a feltárandó terület nagysága 750 m²-re nőtt.

A megelőző régészeti feltárást 2005. június 13. és július 28. között végeztük. A római kori lelőhely régóta ismert (Balatonaliga-Marhalejáró-romlás, MRT 11/4 lh.) és 1951-ben Bónis Éva vezetett itt egy leletmentő feltárást. 2005-ben már a szakfelügyelet idején nagy mennyiségű római kerámiatöredék, állatcsont, illetve bronz kétgombos fibula, terra sigillata töredék (köztük egy bekarcolt, kurzív feliratos oldaltöredék) került elő.

A feltárási munka eredményeként a római település újabb részletét ismerhettük meg. Összesen 29 objektum került elő, ezeknek egy része őskori. A nyomvonal tengelyében futó szennyvízvezeték több nagyméretű gödröt is átvágott. A 303/21, illetve 303/15 hrsz. szakaszon a 4 m-es nyomvonal területén több mély, nagyméretű gödröt tártunk fel. Ezek közül némelyikben igen kevés leletanyag volt, többnyire állatcsont. Sok betöltésében égett paticsdarabokat találtunk, égésre utaló egyéb nyomokkal együtt. Ez utóbbiak egy része lakóházként funkcionált. Egyikben Resatus pecsétes szürke táltöredékét találtuk meg. Emellett szemétgödrök, kemencék, kiégett méhkas alakú gabonátároló vermek kerültek elő.

A 303/46 illetve 301/1 hrsz. szakaszon őskori (az előkerült kerámiaanyag alapján késő bronzkori) és római településnyomokra bukkantunk. A leégett római ház törmelékében a leletek egy része vörösre égett vastag paticsréteg alól került elő, így egy bronzérem, illetve egy hagymagombos bronzfibula.

PALÁGYI SYLVIA – CSIRKE ORSOLYA

27. Baracs, római tábor

(Fejér megye) Ró

2005. július 4–15 között végeztük a római katonai tábor (Annamatia) feltárási munkáinak 7. ásatási kampányát a PPKE BTK és az Intercisa Múzeum közös munkájaként. Az idei ásatás során a tábor nyugati kapuját (porta decumana) kutattuk. Egy szelvény és kutatóárok (20×1 m) feltárási munkájára nyílt lehetőségünk. Ennek során azt tapasztal-

tuk, hogy a római falakat teljesen kiszedték, helyenként (az északi torony és elfalazás falainak esetében) az alapozás legalsó kősorát meghagyták. Ennek ellenére megállapíthattuk, hogy a korábbi tornyok 1 m vastagok voltak, a táborból kivezető út, a via decumana itt is 3,4 m széles volt. A tornyok az északi kapuhoz hasonlóan itt is a tábor síkjába beugróak voltak, mivel a táborfallal párhuzamos árokban hosszan követhettük a kőtábor belső földtöltését, amelyet ezúttal sem távolítottak el a késő római periódusban. A belső földtöltés alatt a palánktábor V-keresztmetszetű fossájának egy szakaszát tárhattuk fel több méter hosszan.

A tornyok út felé eső szakaszát (és beugrójukat) még a római korban visszabontották (római járósínek figyelhetők meg felettük) és a korábbi tornyok belsejéből indulóan építették fel a legalább 3 m vastag falakkal rendelkező U-alakú, a korábbi kaput elzáró tornyot. Az elfalazás folytatását kutattuk meg a X. szelvényben, sajnos a falakat itt is teljesen elbontották, csak a falkiszedést tudtuk megfigyelni. Az út felett legalább két sárga agyagos járósínt figyelhettünk meg, a felső erősen átégett. Ezekből a szintekből több 4. századi kisbronz, illetve egy ezüst aláhajtott lábú fibula is előkerült. A felső járósínt feletti tetőtégla omlási rétegben kb. 50 db bélyeges téglát találtunk, valamennyi *Terentius dux* bélyegével ellátott. Az északi kapunál feltárt via principalisszal ellentétben az út itt jóval vékonyabb volt, a nagyobb kövekkel ledöngölt meszes-sóderes réteg mindössze 15–20 cm vastag volt, alatta vékony, döngölt agyag alapozással. Ebből arra következtethetünk, hogy a porta decumanán kivezető út jóval kisebb fontosságú volt, mint a via principalis, amelyhez a limesútból egy bekötő út is vezetett.

Különös fontosságú, hogy a visszabontott római falat részben korábbi, másodlagosan felhasznált római kőemlékekből építették fel. A falban 10 db faragott kőemlék töredéke került elő, közülük négy feliratos. A jó minőségű mészkőfaragványok közül kiemelkedik egy, a kezében delfint tartó Tirtónt kettős halfarokkal ábrázoló töredék. Ennek ellenére igen kevésbé valószínű, hogy a toronyfal ne a kőtábor építésével volna egyidejű, a 4. sz. elfalazás téregei a már visszabontott fal felett futnak.

KOVÁCS PÉTER

28. Barcs határa, Dráva 166–166,5 fkm

(Somogy megye) I

2005. április 30-án víz alatti felderítést végeztünk a fenti folyószakaszon. A felderítő merüléseket a bal part előtti 20 m-es sávra koncentráltuk.

A területet csónakról, vezetőkötéllel irányított búvár módszerrel fésültük át, a merülési idők 60 és 100 perc között változtak, összesen 250 percet töltöttünk víz alatt.

A víz áramlása rendkívül erős volt, a látótávolság ennek ellenére elérte az 50–60 cm-t. A part meredeken szakadt le. Először partvédelmi kövezés, majd durva ka-